

Édesanyám — biz ritkán ölelhetsz
Ég sipkája alatt kavarnak a versek
Versnek üstöknek olló kéne már
Szó-erdőn fiad Isten füttyére vár

Uram — templomod ritkán jártam én
S arany szavad vettem hiába ajakimra
De érted víva folyók keletén
Hányszor borultam holt lovamra

Kedves — lenhajadba oly kevés
Pipacsot tűztek a napok
Hisz kívül párban jártam: az ünnep
Varkocsán rubintok zörögtek

Kedveseim — hogy kedvem elillan
Bocsássatok meg — csak katona voltam
Fejemnek fűből hintvén párnát
Fölrúgtam a könyvek csöndes magányát

CSORDÁS GÁBOR fordításai

LESZEK A. MOCZULSKI

Felszólalás

Milyen otromba vagyok mikor így
kitanult hasonlatok nélkül
beszélék s pont a szeretetről.

Nem találtam fel a puskaport.
Nem lövöldöztem verebekre a tetőn.
Nem én fedeztem fel
hogy robban az atom.

Ma már tudom.
A szeretet leszűkíti a választás körét.

Emberek.

Megalkothattam volna saját nyelvemet,
újabb lázadó iskolát teremtve ezzel,
tanítványokat választhattam volna közületek.

*Életúntakból és megsértettekből
reguláris haderőt szervezhettem volna, mely eszméimet
terjesztené barbár, leigázatlan földeken.*

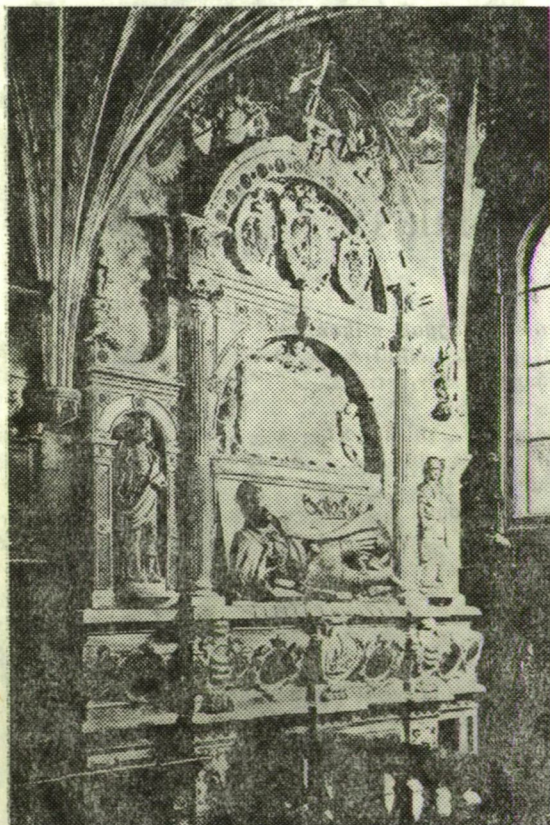
*Akkor nem lennék, mint ma, ilyen
végtelenül mosolyognivaló.*

CSORDÁS GÁBOR fordítása

ADAM ZAGAJEWSKI

Többes szám első személyben

*Viseltes szavakat hordunk, idegen szájak
a fentebb stílt pépesre rágták,
járkálunk idegen rettegés záporában,
az öregségnél ütjük fel a szótárt,
este mintha kitört volna a háború,
Baczyńskival beszélgetünk,*

BÁTHORI ISTVÁN KIRÁLY
SIREMLEKE
(KRAKKÓI, WAWELI
SZÉKESEGYHÁZ)